

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-38/10

Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Φορολογική νομοθεσία — Μεταφορά της φορολογικής έδρας — Μεταφορά στοιχείων του ενεργητικού — Άμεσος φόρος κατά την έξοδο από τη χώρα»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2012

1. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Αντικείμενο της διαφοράς — Προσδιορίζεται κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία — Υποχρέωση της Επιτροπής να στηρίξει την αιτιολογημένη γνώμη και την προσφυγή της στις ίδιες αιτιάσεις που προβλήθηκαν με το έγγραφο οχλήσεως — Δεν υφίσταται — Απαράδεκτο

(Άρθρο 256 ΣΛΕΕ)

2. Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Διατάξεις της Συνθήκης — Πεδίο εφαρμογής

(Άρθρο 49 ΣΛΕΕ)

3. Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Περιορισμοί — Φορολογική νομοθεσία — Μεταφορά της καταστατικής έδρας και της πραγματικής διοικήσεως εταιρίας που διέπεται από το εθνικό δίκαιο ενός κράτους μέλους, ή μεταφορά στοιχείων του ενεργητικού από μόνιμη εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος εταιρίας που δεν εδρεύει στο κράτος μέλος αυτό, προς άλλο κράτος μέλος — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει την άμεση φορολόγηση της λανθάνουσας υπεραξίας των στοιχείων του ενεργητικού που μεταφέρονται — Δεν επιτρέπεται

(Άρθρο 49 ΣΛΕΕ)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 15, 16)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 24-26)

3. Παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ το κράτος μέλος που θεσπίζει και διατηρεί σε ισχύ διατάξεις για τον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, οι οποίες εφαρμόζονται σε περίπτωση μεταφοράς της καταστατικής έδρας και της πραγματικής διοικήσεως εταιρίας που διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού σε άλλο κράτος μέλος ή σε περίπτωση μεταφοράς σε άλλο

κράτος μέλος μέρους ή του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού εταιρίας μη εγκατεστημένης στο κράτος μέλος αυτό που συνδέονται με μόνιμη εγκατάσταση σ' αυτό και οι οποίες προβλέπουν την άμεση φορολόγηση της λανθάνουσας υπεραξίας των συγκεκριμένων στοιχείων του ενεργητικού, αλλά όχι και τη φορολόγηση της λανθάνουσας υπεραξίας των αμιγώς εθνικών συναλλαγών. Συγκεκριμένα, η εν λόγω εταιρία υφίσταται δυσμενή οικονομική μεταχείριση σε σχέση με εταιρία που διέπεται από το δίκαιο του ίδιου κράτους μέλους η οποία περιορίζει τις δραστηριότητές της στο κράτος μέλος αυτό και η διαφορετική αυτή μεταχείριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από εξ αντικειμένου διαφορετική κατάσταση.

(βλ. σκέψεις 27-29, 35 και διατακτ.)